

413
262

Орган ректорату Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту

Вітаємо випускників минулих років на традиційній зустрічі дітвців у рідному університеті

Досягнення науковців ДІТУ

У Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна активно ведуться науково-дослідні роботи. Їх тематика спрямована, у першу чергу, на вирішення актуальних проблем залізничного транспорту. Багато з них виконується в рамках галузевих програм із підвищення безпеки руху, енергозбереження, охорони навколишнього середовища. Проводяться дослідження з подовження строку служби вантажних і пасажирських вагонів та тягового рухомого складу. Науковці університету розробляють та проводять експертизу нормативно-технічної документації, беруть участь у експлуатаційних випробуваннях нової техніки, забезпеченні інформаційно-технологічної взаємодії між структурними підрозділами залізниць.

Важливою складовою наукової роботи університету є експертиза причин транспортних аварій та подій. У 2007 році наукові працівники університету виконували

експертизи різних транспортних аварій та подій, у тому числі резонансних: вилливу фосфору з цистерн на перегоні Ожидів-Красне та сходу вагонів поїзда № 168 сполученням Дніпропетровськ-Київ.

На високому рівні проводиться наукова робота зі студентами. У минулому році відбулося чотири студентські наукові конференції. Студенти опублікували майже тисячу наукових статей, зайняли 15 призових місць у всеукраїнських наукових конкурсах та олімпіадах. Університетська команда вийшла у фінал конкурсу «Microsoft Imagine Cup - 07» в Сеулі. Найважливішим результатом роботи молодих учених у 2007 році було здобуття премії Президента України за цикл наукових праць «Розвиток якісних методів дослідження динамічної поведінки елементів конструкцій» доцентом В. Є. Волковою.

Проведено 9 міжнародних науково-практичних конференцій, у яких взяли участь більше тисячі представників науко-

вих, промислових організацій та університетів з України, Росії, Білорусі, Литви, Латвії, Казахстану, Узбекистану, Ізраїлю, Польщі, Франції, США, Китаю.

В університеті працює 17 галузевих науково-дослідних лабораторій, науково-дослідний інститут рухомого складу, копії та транспортних споруд, випробувальний центр та дві випробувальні лабораторії. Також наукові дослідження виконуються науковими групами на 36 кафедрах. Обсяг надходження коштів за виконані наукові роботи за останні 5 років збільшився більше ніж у 2 рази і в 2007-му склав 8,7 мільйона гривень. Основними замовниками госдоговірних робіт є: Укрзалізниця, Придніпровська залізниця, Південна та Одеська залізниці, ВАТ «Крюківський вагонобудівний завод», Регістр сертифікації на федеральному залізничному транспорті (Росія), Литовська залізниця. Усього в 2007 році виконано 209 науково-дослідних робіт.

Ряди офіцерів поповнилися

21 червня біля монумента Вічної Слави відбулися урочисті заходи з нагоди випуску молодих лейтенантів. Цій традиції вже одинадцятий рік, але нині вперше звання лейтенанта були присвоєні не тільки випускникам курсу, що отримали освітньо-кваліфікаційний рівень «фахівець», а й четвертокурсникам з дипломом бакалавра, яких раніше військова кафедра не випускала.

Молоді фахівці підготовлені за чотирма спеціальностями: будівництво залізниць, мости і

транспортні тунелі, механізація будовних робіт і військові сполучення (органі-

зація процесу перевезень). У кожній групі по двоє випускників закінчили університет із червоним дипломом.

Новоспечені офіцери за умовами контракту зобов'язані пройти службу строком не менш п'яти років у Державній спеціальній службі транспорту при Міністерстві транспорту та зв'язку України або в Збройних силах України як інженери й командири взводів. Служити у військах із цього випуску буде 9 чоловік. Це ті, хто одержав диплом за фахом «Військові сполучення».

Програма заходів включала урочисте оголошення наказу про присвоєння офіцерських звань, клятву випускників, поздоровлення й напуття офіцерського складу кафедри,

ректорату університету, заступника голови адміністрації Держспецтрансслужби Олександра Баранова, а також був зачитаний лист-вітання міністра транспорту та зв'язку України Йосипа Віńskiego.

Після урочистого поздоровлення кожному молодому офіцеру були вручені диплом і квіти. Присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять загиблих у Великій Вітчизняній війні й поклали квіти до монумента Вічної Слави.

Під супровід духового оркестру мостопонтонного полку Держспецтрансслужби був виконаний Гімн України. Завершилася урочиста частина традиційним вальсом, після чого було море обіймів і взаємних поздоровлень.

УНІВЕРСИТЕТ

ЗАОЧНА ЧИТАЦЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ за книгою «Легенди ДІТу»

Шановні читачі! На сторінках газети «ДІТ сьогодні» бібліотека продовжує заочну читачьку конференцію за книгою А. І. Куліша «Легенди ДІТу». Сьогодні до слова запрошені студенти факультету безвідривної підготовки.

Читаючи книгу «Легенди ДІТу», поринаєш у минуле. Перед очима проходить життя людей, які створили цей університет, самі стали його частиною, його історією.

Історія — це, насамперед, пам'ять життя, але всі ми — люди, а людські властиво забувати і, щоб цього не трапилось, на допомогу приходять історики, такі як Артем Іванович Куліш. Вони по крихтах збирають нашу історію, безліч разів перевіряють достовірність документів і фактів, а потім пишуть такі історичні книги. Їм не страшні роки, вона завжди буде цікава і актуальна, тому що це історія не просто навчального закладу, а це історія нашої Батьківщини.

Мандруючи залізницею, завжди дивуєшся новим технічним досягненням — які гарні споруди мостів, тунелів, як чудово створені пасажирські та вантажні станції, як ретельно продумано все в створенні вантажних гірок для формування потягу! Тільки з книги «Легенди ДІТу» ми дізнаємося, що більшість цих винаходів належить науковцям і співробітникам ДІТу. Також у книзі багато історій з життя людей, які працювали і навчалися в ДІТі. Я навіть не можу сказати, яка з них найкраща — кожна захоплює і бере за душу.

Чи знаєте ви, що ДІТівці дуже талановиті і музикальні? Ще в 40-х роках ХХ століття ДІТ славився своїм оркестром духової музики, який нараховував понад 50 студентів. Також був драматичний гурток, який займався постановками не лише п'єс радянських авторів, а й брався за постановки У. Шекспіра, на сцені ставились опери «Наталка-Полтавка», «Запорожець за Дунаєм» та багато інших. У наш час педагогі ДІТу не дали померти славі про чудовий духовий оркестр, і зараз можна почути його чарівну гру.

А які чудові дерева та клумби навколо ДІТу! Влітку весь університет потопав в зелені — усе це створено співробітниками і студентами ДІТу.

Це декілька яскравих прикладів з історії ДІТу, а щоб дізнатись повною мірою про його минуле, прочитайте книгу і ви отримаєте велике задоволення від прочитаного. І, мені здається, коли ви дочитаете останню сторінку, вам самим схочеться стати частинкою цієї історії.

*Матушкіна І. В.,
ст. I курсу*

Слава про ДІТ ходить не одне десятиліття. Мені було незрозуміло, чому з багатьох навчальних закладів ДІТ стоїть на першому місці. Та коли сама вступила до нього і поринула в цю неповторну атмосферу, відчула гордість, що охоплює, коли йдеш коридорами нашого університету. Щоб зрозуміти це відчуття, потрібно

прочитати книгу «Легенди ДІТу» А. І. Куліша. З перших сторінок ми поринаємо в далекі 20-ті роки ХХ ст., знайомимося з 15-річним хлопцем з простої робітничої сім'ї. Никодим Федіченко нічим не відрізнявся від своїх однолітків, і хто б тоді, дивлячись на нього, міг здогадатися, що цьому хлопцю випаде на долю стати засновником такого видатного навчального закладу, як ДІТ.

Історія ДІТу тісно пов'язана з історією країни, з долями людей, які його будували. Він наче відбивав усі злети й падіння своїх керівників, науковців, педагогів та студентів. Усі їхні мрії втілювались у життя країни.

Це не просто навчальний заклад, це — наукова лабораторія, яка постійно знаходить нові рішення, щоб покращити добробут людей, полегшити їх працю, дозволивши виконувати найважчу роботу машинам. Дуже багато нових розробок і винаходів вийшло зі стін ДІТу, було надбанням його науковців, співробітників та студентів. Тільки ознайомившись з текстом книги «Легенди ДІТу», починаєш розуміти, що багато речей, якими ми постійно користуємося, навіть не здогадуєшся про їх історію, були розроблені професорами й педагогами ДІТу.

Книга написана простою літературною мовою, за що велика подяка автору. Він не дав канути в забуття тому, що створили ДІТівці.

Барінова Н. І., ст. I курсу

Книга «Легенди ДІТу» А. І. Куліша дуже вразила мене. Позитивним є те, що автор простими словами в художньо-науковому стилі уміло змалював життя Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. А. Лазаряна в період з початку заснування університету в 1930 р. по 2005 рік. Особливо мені сподобалася третя частина книги, яка має назву «Люди, роки, події, факти». Даний розділ складається з окремих 55 розповідей, кожна з яких висвітлює цікаві епізоди студентського життя або діяльності педагогів ДІТу. Цікавим є факт початку першого навчального 1930-31 року в стінах нового інституту інженерів залізничного транспорту. Цей рік хоч був складним, напруженим для керівництва закладу, викладачів і студентів, але дав надію на подальше зростання і зміцнення ДІТу. Велике враження справили на мене події 1932-33 рр. — роки великого голоду. У цей час студентству доводилося дуже важко, багато хто кинув навчання. Розповідь «Легендарний декан» переповідає про видатного доцента, декана електротехнічного факультету Сергія Кузьмича Латишева. Ця мужня гуманна людина була великим патріотом інституту, боролася за його високу марку

починаючи від дня заснування ВНЗ.

Трагічні сторінки розгортаються переді мною з початком Великої Вітчизняної війни. Коли у 1941 році німецько-фашистські війська, прорвавши оборону радянської армії, стрімко наступали на Дніпропетровськ, основна частина ДІТу знайшла притулок у Новосибірську. У 1942 році військовий комісаріат зобов'язав керівництво інституту негайно організувати військову підготовку студентів. Військове навчання закінчувалося іспитом, який студенти склали успішно. Але воювати їм уже не довелося.

Автор також не оминув увагою період відродження ДІТу, який поновив свою роботу у звільненому Дніпропетровську. У ці роки адміністрації інституту, викладачам і студентам довелося здійснити титанічну роботу з налагодження нормального процесу навчання. Із легенди «Мужність Лазаряна» я дізналась, як в умовах сталінського тоталітарного режиму начальник ДІТу В. А. Лазарян, порушуючи всі існуючі правила та інструкції, допомагав багатьом студентам. Серед них Людмила Кочержина, Галина Гвоздева, А. Плюйко, які відзначають величезну людяність, мужність, оптимізм визначного керівника інституту.

Серед людей, які примножили славу ДІТу, були Антон Максимович Дзюра і Валер'ян Якович Кізяков. Обидва — декани факультету управління процесами перевезень, але в різні періоди. А. М. Дзюра очолював факультет 34 роки (з 1937 по 1971 рр.), а В. Я. Кізяков — з 1982 по 2005 рр. Необхідно зазначити, що ці дві особистості зробили все, аби факультет завжди був провідним за якістю навчання і організованістю.

ДІТ пишається своїми вихованцями, які стали ректорами інших навчальних закладів. Це О. Ф. Ігнат'єв — керівник Харківського інституту інженерів транспорту, А. Г. Тиліченко — начальник Хабаровського інституту інженерів транспорту та ін.

Цікавим є факт, як керівництво ВНЗ намагалося отримати свою першу електронно-обчислювальну машину, незважаючи на те, що це було теоретично й практично не можливо. Але у 1962 р. машина «Урал-1» прибула до ДІТу. З 1965 р. була створена кафедра електронно-обчислювальних машин. Це дало початок становленню факультету «Технічна кібернетика».

А. І. Куліш не забув присвятити у своїй книзі кілька сторінок жінкам-педагогам ДІТу, які крім викладацького мали ще й робітничий, військовий, інженерний стаж. М. І. Занчева, В. Г. Зазимко, Н. А. Волковницька, Є. В. Юсіна, Н. О. Воронова, Л. І. Котова —

отакі надійні жінки-викладачі працювали і працюють в інституті.

Прочитавши книгу «Легенди ДІТу», кожен студент, який навчається в Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту імені академіка В. А. Лазаряна, відчує себе частинкою визначного й престижного ВНЗ з неймовірно багатою історією і традиціями.

Я рекомендую цю книгу всім, хто пов'язаний з ДІТом.

Узун М. І., ст. I курсу

Війна — страшне слово, яке й досі крає серця людей нашої країни. Не дарма кажуть, що день Перемоги — це свято зі сльозами на очах. Прочитавши книгу «Легенди ДІТу» А. І. Куліша, зрозуміла, що більш за все мою душу торкнули військові роки. Юнаки та дівчата йшли вчитися до інституту, кожен мріяв про майбутнє, але війна безжалюдно зруйнувала їх мрії, а у багатьох навіть відірвала життя. З книги я дізналась, що 400 ДІТівців, обороняючи рідне місто, віддали своє життя. Але в цих важких умовах воєнного часу більшість студентів вчилися добре, здавали достроково екзамен, щоб більше часу працювати на виробництві. У післявоєнні роки студенти та співробітники відбудовували корпуси ДІТу та інші споруди міста. При ознайомленні зі сторінками книги мені на думку спали такі рядки:

До країни прийшла війна,
Зруйнувала все, що змогла:
Людські душі, серця і життя.
Та назад вже нема вороття.
Нам лишилася пам'ять свята
Про загиблих в воєнні літа.

Ми вклоняємось їм до землі
Вони волю й життя нам дали.

У воєнні роки ДІТ не припиняв навчати студентів і допомагав їм як міг. На території інституту навіть вирощували овочі, щоб у столовій приготувати смачну їжу. ДІТ завжди надавав студентам житло у гуртожитку, був єдиним навчальним закладом, де зберегли парті та стільці і студенти мали змогу слухати лекції сидячи. Замість зошитів використовували газети, старі журнали, намагалися записувати все, що говорили викладачі.

Предметом особливої гордості ДІТівців став красень навчальний корпус, побудований за зразками грецької класичної архітектури. Так ДІТ розпочав свій рух магістралями мирного життя.

*Зювизишна О. С.,
ст. I курсу*

До друку матеріали зібрані та підготовлені за відділом гуманітарної та економічної літератури НТБ
Долматовою Н. І.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ НОВИХ КНИГ

Приводом до написання презентованих книг став витяг з книги «Екологія мегаполісу. Екологічні аспекти промислового розвитку Дніпропетровська»:

«У період будівельного буму через відсутність нормативних вимог щодо обов'язкового радіологічного контролю в місто було завезено значну кількість будівельних конструкцій, облицювального каменю і щебеню з підвищеною радіоактивністю. У результаті радіаційний фон у місті підвищився до 24 мкР/год і він уже вважається нормальним (природний фон 7...15 мкР/год)».

Саме ця актуальна проблема відображена у навчальному посібнику О. М. Пшінька, Л. Ф. Долини, О. М. Пристинської «Екологія житла». Та не тільки житло, де ми живемо та відпочиваємо, а й повітря, яким ми дихаємо, повинно відповідати нормам життє-діяльності людини й підлягати контролю відповідних органів-зайців. Усі ці вимоги висвітлені в іншому навчальному посібнику Л. Ф. Долини «Стандартизація і метрологія у сфері охорони довкілля». Цим двом невід'ємним за темою книгам була присвячена презентація, яка відбулась 16 квітня поточного року в читальному залі наукової літератури НТБ нашого університету.

Перед початком дискусії у супроводі пісні про рідне місто гості мали змогу побачити на екрані слайд-шоу розгорнутого будівництва, що буквально заповнило Дніпропетровськ.

Дискусію розпочав один із авторів книг Л. Ф. Долина. Він привернув увагу учасників та гостей заходу розкриттям здавалось би дуже простого питання – від чого залежить екологія житла? Звичайно ж, від будівельного матеріалу, основою якого, на жаль, у деяких регіонах є терикони, щебінь з кар'єрів або шлакові відходи металургійного циклу та інші небезпечні матеріали. Основна мета авторів книг – застерегти осіб, відповідальних за будівництво, що треба ще на стадії проектування та під час ухвалення рішень жорстко контролювати хід будівництва в напрямку використання безпечних матеріалів, щоб стан екологічної безпеки майбутнього

житла превалював над економічною доцільністю, тобто «житло людини зобов'язане мати екологічну цінність і, подібно до людини з дипломатичним паспортом, мати імунітет екологічної безпеки».

Такі вимоги до чиновників та будівельників підтримали д-р технічних наук, професор Л. С. Савін (Придніпровська державна академія будівництва та архітектури) та Голова обласної ради Українського товариства охорони природи П. І. Ломакін.

П. І. Ломакін звернув увагу присутніх на проєкт із заглиблення (т.з. «оздоровлення») Дніпра з метою створення з ріки каналу. Результатами цього непередуманого проєкту можуть бути негативні наслідки не тільки для водного басейну ріки, а й великі матеріальні збитки власникам інфраструктур, які розташовані вздовж берегів. Але головним негативним фактом може бути порушення всієї екосистеми міста.

Тому, наголосив доповідач, неохідно зробити техніко-економічне та екологічне обґрунтування запропонованого проєкту, обговорити його, а потім приймати відповідальні рішення. Ми не повинні, зазначив далі П. І. Ломакін, тільки забирати у природи. Вона створила нам достатньо комфортні умови для проживання. А наша завдання – прикласти зусилля, щоб зберегти довкілля. Наше недбале ставлення до природи може нам, нашим дітям та онукам дорого коштувати. Заложниками наших необдуманих рішень будуть наші діти та онуки. Ми не допустимо такого! Таким був лейтмотив проведеної дискусії.

Цікавим доповненням до презентації став і відеофільм «Екологія житла очима дітвиців» (автори – Т. Колесникова та С. Юрков), у якому висловили своє небайдуже ставлення до обговорюваних тем діти молодших класів ліцею, студенти та викладачі університету. З емоційним коментарем стосовно побаченого та почутого виступив завідуючий кафедрою «Безпека життєдіяльності» Ю. Л. Заяць.

В обговоренні взяли участь також молоді екологи із «Ліги Придніпров'я», студентка-еколог 645 гр. Н. Черкашина та інші.

Присутність та активна участь у дискусії студентів та спеціалістів-будівельників го-

ворить про те, що тема збереження навколишнього середовища та безпечного житла актуальна, є об'єктивною реальністю наших днів і не може не хвилювати всіх нас.

На підтримку висловлених думок курсант гр. 524 О. Трофімов виконав під гітару пісню про квітучу весну, радість життя та надію на щастя.

О. М. Пристинська – одна із авторів книги – висловила подяку всім присутнім та учасникам дискусії, організаторам – директору НТБ Т. О. Колесниковій, співробітникам бібліотеки О. А. Петренко, О. В. Сідорчик, М. М. Федорович та багатьом іншим.

Колектив науково-технічної бібліотеки висловлює глибоку подяку зав. відділом технічних засобів навчання М. І. Демченку, зав. лабораторією Є. Іващенко та багатьом іншим небайдужим людям.

Т. Л. Семенова, бібліотекар

Схаменіться, люди!

Наше місто задихається від смогу
Та продовжує автівками диміти.
Рідне місто відчуває сильну спрагу,
Але бруд не припиняють в річку лити.

Люди! Неможливо від природи
Все постійно тільки забирати!
За собою лиш пустелю залишати!
Що нащадки наші будуть мати?
Вже міська громада б'є на сполох –
Пише книги фахівець-еколог,
Щоб блакитну височінь небес
Не затьмарив техніки прогрес.

Хай птахи завжди співають в лісі
І соняці стигнуть на узліссі.
Щоб Дніпро котив прозорі хвилі,
Берегами верби зеленіли,
А земля родила із насіння
Не отруту, а цілюще зілля.
Люди добрі! Бережіть довкілля!

Н. Долматова

Как провести весело и с пользой лето и еще при этом заработать денег

Наверное, многие студенты мечтают о таком, а наши студенты точно знают как. Уже 2 года в ДИИТе существует студотряд проводников, и это, наверное, самое большое достижение – летняя практика проводником в разных депо всей Украины. Ребята отлично проводят время в Крыму или других живописных уголках нашей страны, при этом еще и зарабатывают деньги, ездят проводниками пассажирских вагонов. Организацией работы студотряда и распределением по депо занимается Совет студентов во главе с Павлом Краснобрижим. В прошлом году работало 850 человек в 13 депо Украины. В каждом депо был так называемый освободенный бригадир, в обязанности которого входило организовывать досуг и решать административные вопросы. Своей работой студенческий отряд повышает общий рейтинг университета, помогает железным дорогам во время напряженных летних пассажирских перевозок.

Уже в начале июня, сразу после сессии студенты начали свою работу. На смену тяжелым трудовым будням приходил заслуженный отдых. Правда, он был не очень длинный, после чего все дружно отправлялись в новый рейс. Родной состав по уже знакомому маршруту – вот что стало для наших студентов родным домом.

Они работали как настоящие проводники, сталкивались с различными трудностями. Вообще, прошли хорошую школу жизни. Во время отдыха посещали экскурсии, ходили в походы, а по вечерам – дискотеки. Студенты из симферопольского депо, например, объездили весь Южный берег Крыма, обошли почти все пещеры и привезли с собой золотой крымский загар, много впечатлений, а самое главное – еще и зарплату. Условия проживания в некоторых депо были не самые лучшие, но, как утверждают ребята, претензий почти не было и все остались довольны. Отдельную благодарность можно выразить запорожскому депо за организацию досуга для ребят.

В этом году открывается новое подразделение – строительные отряды. Подразделение будет выполнять строительные и ремонтные работы на базе нашего университета. Отряд состоит из 6 бригад, которые должны удовлетворять потребности общегородской и территориальной университетов.

Как все-таки хорошо провести лето с пользой для дела! Надеемся, многим ребятам удастся провести и нынешнее лето также весело.

Алена Пинаева, студ. 121 гр.

МАРШ ДИИТА

В науке нет дороги торной,
Тернистый путь лежит один,
И только смелый и упорный
Достигнет всех ее вершин.

ПРИПЕВ:

Там, где отступит самый ловкий,
Упорный все же победит.
Вперед, друзья, вперед без остановок,
Недаром нас зовут ДИИТ!
Вперед, друзья, вперед без остановок,
Недаром нас зовут ДИИТ!

Мы все живем семьей единой,
Своим содружеством горды,
Крепим железной дисциплиной
Свои могучие ряды.

ПРИПЕВ.

Пусть тяжелы года учебы
И труден путь, но минет срок
И скажем мы друг другу гордо:
«Ты - командир стальных дорог!»
ПРИПЕВ.

Студенти відтворюють історію

Чи замислювалися ви коли-небудь, як, наприклад, у IX-X столітті наші пращури добували вогонь, готували собі їжу, виготовляли повсякденний одяг та військові обладунки? Вневнена, більшість із вас, шановні читачі, відповість: сучасній людині воно ні до чого.

А ось студент четвертого курсу факультету «Управління процесами перевезень» ДІТу Олег Сабара так не вважає. Хоча всього декілька років тому він навіть уявити не міг, що зацікавиться історією, але не в її книжному варіанті, а власними руками буде відтворювати предмети побуту, зброю наших предків.

Почалося це захоплення майбутнього залізничника

після знайомства зі студентами історичного факультету Олегом Свердловим та його дружиною Марією. Вони, маючи певний рівень знань, спробували самостійно реконструювати давні технології виготовлення одягу, предметів, якими люди користувалися в минулому. Такий практичний напрямок у вивченні історії має своїх прихильників у різних країнах. В Україні, за словами

Олег Сабара, Олег та Марія Свердлови біля виготовлених власноруч предметів IX-X століття

Олега Свердлова, ентузіастів цієї справи поки що небагато. До дніпропетровського клубу «Жива історія», що він очолює і який у прямому значенні слова «попросив притулку» для проведення своїх виставок у Палаці студентів ДІТу, входить усього кілька чоловік. У Росії ж подібні клуби нараховують десятки ентузіастів, причому працюють у багатьох містах. Крім того, однодумці зустрічаються на спеціальних заходах. Наприклад, таких як кінний похід дружинників IX-X століття. Усі учасники одягнуті у виготовлені власноруч військові обладунки та одяг, з

*Лариса Марценюк,
кореспондент газети
«Придніпровська магістраль»
випускниця ф-ту ЕМТ ДІТУ*

Андрій Кожушко знає все про французьких рицарів XII століття

Что нужно знать о чесотке

Чесотка – одно из часто встречающихся заразных заболеваний. Возбудитель – чесоточный клещ (зудень), внутрикожный паразит. Чесотка была известна еще 4000 лет назад в Китае, Древнем Вавилоне, Египте, Ассирии. Аристотель отмечал «наличие мельчайших животных в пузырьках с прозрачным содержимым». В древней Греции чесотка называлась «псора», а в древнем Риме – «скабиес». После изобретения микроскопа ливорнский врач Вупото изобразил на рисунке чесоточного клеща, его ходы и яйца. На домашних животных паразитируют до 10 форм чесотки. В ветеринарии это заболевание называется саркоптоз. От животных чесотка не передается. На человеке паразитирует особый тип чесоточного клеща.

В последние годы частота заболеваемости возросла во всем мире. Традиционно представление о росте заболеваемости чесоткой в периоды войн, экономических кризисов и стихийных бедствий. Распространению инвазии способствуют ухудшение санитарно-гигиенических условий, миграция, нищета, скученность населения, половая распущенность, некачественное выполнение мероприятий по борьбе с чесоткой, позднее обращение, снижение иммунитета к чесотке, увеличение резистентности чесоточного

клеща к современным противочесоточным средствам. Также в последние годы увеличилось количество малосимптомных (стертых) форм. К этому приводят широкое применение мазей, кремов со стероидными гормонами, различных лекарственных препаратов, контакт с продуктами перегонки нефти, дезинфицирующими растворами.

Заражение происходит в основном оплодотворенными самками, но возможна инвазия и личинками. Наиболее частым источником заражения является половой партнер.

Большую часть жизни паразиты проводят в толще рогового слоя кожи. Самка прогрызает ходы в эпидермисе между роговым и зернистым слоем, может доходить до шиповатого слоя, питается эпидермисом и по мере продвижения откладывает яйца. Через 3-4 дня после внедрения и откладывания яиц вылупляются личинки. Они обладают большой подвижностью. Личинки превращаются в нимфу, а затем уже во взрослую особь.

Контингент больных определяется конкретными бытовыми условиями и образом жизни людей. Среди больных преобладают лица молодого возраста. Местом заражения является квартира, общежитие, спортивные залы и др.

Большое количество детей, болеющих чесоткой, объясняется тем, что у детей очень тонкая кожа, а также несовершенный иммунитет.

Инкубационный период – от нескольких часов до 12 дней. Зуд – первый и основной субъективный симптом заболевания. Раньше он обнаруживался у 100 % больных, но в последние 20 лет происходит изменение клиники или отсутствие зуда. Зуд усиливается ночью из-за увеличения активности самки, а также создания оптимальных условий.

Основной симптом заболевания – чесоточный ход. Наиболее частая их локализация – кисти, особенно между пальцами, запястья, локти, стопы.

В семьях и в общежитиях, интернатах, детских домах, казармах профилактика чесотки обеспечивается регулярной сменной постелью и нательного белья, его утюжением, мытьем в бане, регулярным медицинским осмотром в коллективах. Выявленных больных изолируют и лечат.

В очаге проводится камерная дезинфекция мягкого инвентаря или же обезвреживание кипячением. После стирки постельное и нательное белье следует проутюжить.

*Анна Уселовская, врач-эпидемиолог
ДЛСЭС на Приднепровской ж.д.*

Засновник – Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені В. Лазаряна
Адреса редакції: 49010,
м. Дніпропетровськ,
вул. Лазаряна, 2, к. 1201

Редколегія:
Корженевич І. П. – головний редактор,
Полішко Т. В. – редактор.
Контактні телефони: 47-19-66, 9-65 (ДІТ).
E-mail: dilt2000 @ a-teleport.com
Свідцтво про реєстрацію
ДП №1071 від 27.08.2003 р.

Газета виходить щомісячно українською і російською мовами.
Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.
Газета випускається на благодійних засадах, розповсюджується безкоштовно

Номер набрано і зверстано у редакції, надруковано в рекламно-видавничому відділі ДІТУ
Макет газети розміщено на сайті:
<http://www.ditrov.dp.ua>
Тираж 100 примірників